

REPUBLIKA HRVATSKA

**Vijeće predsjednika svih sudačkih vijeća u
Republici Hrvatskoj**

Broj : Sv-4/10

Zagreb, 06. svibnja 2010.

R J E Š E N J E

Vijeće kojeg čine predsjednici svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj, pod predsjedanjem predsjednika sudačkog vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske Miroslava Šovanja, te članova vijeća: Marine Kosović-Marković, predsjednice sudačkog vijeća Upravnog suda Republike Hrvatske, Mladena Šimundića, predsjednika sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Marka Raše, predsjednika sudačkog vijeća Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Mladena Piškoreca, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Bjelovaru, Rajka Kipkea, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Čakovcu, Đorđo Benussia, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Dubrovniku, Milke Vraneš, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Gospiću, Miloša Lojena, zamjenika predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Koprivnici, Josipa Frajlića, zamjenika predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Osijeku, Svetislava Vujića, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Puli, Stjepana Franića, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Ordane Labura, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Šibeniku, Snježane Hrupek Šabijan, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Varaždinu, Branke Križanić, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Velikoj Gorici, Pavla Piršljina, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Virovitici, mr. sc. Branislava Dimitrijevića, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Vukovaru, Dijane Grancarić zamjenice predsjednika Županijskog suda u Zadru, Dražena Jakovine, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Zagrebu i tajnice vijeća Mirjane Mlinarić, kao zapisničara, na temelju čl. 14. st. 6. Kodeksa sudačke etike, u sjednici održanoj 06. svibnja 2010.,

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovan prigovor suca V. R., te se potvrđuje prvostupanjska odluka sudačkog vijeća Ž. s. u R.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom sudačko vijeće Ž. s. u R. utvrdilo je da je V. R., sudac O. s. u R., povrijedio čl. 8. st. 1. i 2. Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“, br. 131/06, nastavno:

Kodeks), povredom dostojanstva sudačkog poziva, time što je 04. ožujka 2007., u popodnevnim satima tijekom šetnje s obitelji na lokalitetu L. p., iz vatrenog oružja ustrijelio 14-mjesečnog psa pasmine labrador-retriver, što je izazvalo ogorčenje i osudu pisanih i elektronskih medija i šire javnosti te ekoloških i udruga za zaštitu životinja.

Navedenu odluku u podnesenom prigovoru pobija sudac V. R., zbog žalbenih razloga označenih u čl. 366. Zakona o kaznenom postupku (ZKP), i to zbog povrede materijalnog zakona, bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne odluke o povredi Kodeksa sudačke etike, s prijedlogom da se postupak obustavi zbog nastupa apsolutne zastare i povrede načela ne bis in idem ili da se odluka ukine i predmet vrati na ponovni postupak pred sudačko vijeće nekog drugog Županijskog suda u Republici Hrvatskoj.

Prigovor nije osnovan.

Prije svega podnositelj prigovora neosnovano se poziva na žalbene razloge iz čl. 366. ZKP, budući da prema odredbi čl. 10. Poslovnika o radu sudačkih vijeća, od 21. svibnja 2009. (nastavno: Poslovnik), sudačko vijeće postupa uz odgovarajuću primjenu odredaba Zakona o općem upravnom postupku (nastavno: ZUP) ukoliko samim Poslovnikom nije drugačije određeno.

Ipak, prema svom sadržaju prigovor ima sve elemente potrebne za odlučivanje, jer je prema odredbi čl. 232. ZUP-a dovoljno da se u prigovoru (žalbi) izloži u kojem pogledu je stranka nezadovoljna rješenjem, a u ovom slučaju proizlazi da je podnositelj prigovora nezadovoljan pobijanom odlukom jer smatra da se radi o presuđenoj stvari (povreda načela ne bis in idem); da je nastupila zastara progona; da je postupak trebalo obustaviti jer na sjednicu sudačkog vijeća nije pristupila podnositeljica pritužbe G. K., kao ovlaštena tužiteljica; da je izreka pobijane odluke nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima odluke, koji su nejasni i u znatnoj mjeri proturječni; da se pobijana odluka temelji na nezakonitim dokazima, budući da su isti nakon obustave kaznenog i prekršajnog postupka trebali biti izdvojeni iz spisa; da je u radu sudačkog vijeća sudjelovala sutkinja L. S., koja je trebala biti izuzeta jer je zastupala optužbu u postupku pred Državnim sudbenim vijećem povodom istog događaja; da je povrijeđeno načelo neposrednosti i utvrđivanja materijalne istine jer niti jedan dokaz nije izveden neposredno pred sudačkim vijećem; te da je samom odlukom o povredi Kodeksa sudačke etike povrijeđeno njegovo pravo na pošteno suđenje, pravo da ne bude proglašen krivim za kazneno djelo koje u tom času još nije predviđeno kao kazneno djelo, te pravo da ne bude dvaput kažnjen u istoj pravnoj stvari.

Protivno tvrdnjama istaknutim u prigovoru, sudačko vijeće je pravilno i potpuno utvrdilo činjenično stanje u odnosu na činjenice i okolnosti koje su odlučne za ovaj postupak, kada je na temelju izvedenih dokaza sadržanih u pisanom očitovanju suca V. R. od 15. travnja 2007., u obavijesti PU P. R. od 09. ožujka 2007., u odluci DSV broj ... od 26. veljače 2009., u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske od 08. prosinca 2009., broj ..., u novinskim člancima objavljenim u „N. L.“ u vremenu od 05. do 09. ožujka 2007., našlo da je sudac V. R. svojim ponašanjem izvan sudačke dužnosti nanio štetu ugledu suda i sudačke dužnosti, povredom dostojanstva sudačkog poziva. Naime, prema odredbi čl. 8. st. 1. i 2. Kodeksa, sudac je dužan i aktivnostima izvan suda pridonositi očuvanju ugleda i dostojanstva suda i sudačkog poziva, te mora izbjegavati svako nedostojno i nedolično ponašanje, prihvaćajući i ona ograničenja koja bi se drugim građanima činila opterećujućima. Pravilno utvrđuje sudačko vijeće da je sudac V. R. postupio upravo suprotno kada je pošao u šetnju s članovima

svoje obitelji (suprugom, majkom i djetetom) i s dva psa, iako je petnaestak dana ranije uočio na tom mjestu tragove divljih životinja, te je zbog bojazni od nailaska divljih životinja ponio pištolj, kojeg je upotrijebio pucajući u psa labrador-retrivera kada je isti napao njihovog psa. Takvim je ponašanjem sudac V. R. pokazao nepotrebnu i pretjeranu okrutnost prema navedenom psu, kojeg je ustrijelio hicem iz pištolja, čime je izazvao ogorčenje i osudu javnosti izraženu kroz medije i pojedine udruge, te je time bez sumnje nanio štetu ugledu suda i sudačke dužnosti, upravo u smislu navedene odredbe čl. 8. st. 1. i 2. Kodeksa sudačke etike.

Protivno navodima istaknutim u prigovoru, ovo žalbeno vijeće smatra da su prigovori presuđene stvari, zastare, bitnih povreda, nezakonitih dokaza i dr., neosnovani, jer se ovdje ne radi o kaznenom, prekršajnom ili stegovnom postupku, već je u pitanju poseban postupak povodom povrede Kodeksa sudačke etike, kao skupa načela nužnih za uspješno obnašanje sudačke dužnosti, poštivanje kojih je obveza svakog suca, uz istovremeno pravo svakoga da ukaže na suprotna ponašanja suca, o čemu se postupak provodi pred sudačkim vijećem suda u kojem sudac obnaša dužnost, na temelju Poslovnika o radu sudačkih vijeća (od 21. svibnja 2009., br. Sv-3/09.), te je i ovaj konkretni postupak u svemu proveden upravo sukladno odredbama Kodeksa sudačke etike i Poslovnika o radu sudačkih vijeća.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih podnositelj prigovora pobija prvostupanjsku odluku, valjalo je na temelju odredbe čl. 14. st. 6. Kodeksa, prigovor odbiti kao neosnovan, kako je i odlučeno u izreci ovoga rješenja.

Predsjednik vijeća:
Miroslav Šovanj, v.r.